

Dosarul nr. 1-4179/2019
24102019

1-19169305-12-1-

SENTINȚĂ
În numele Legii

13 octombrie 2023
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău sediul Buiucani,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător:
Grefieri:

Negru Alexandru
Pavel Irina
Raevschii Cristina
Munteanu Andreea

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procuror ii

Zamă Sergiu
Drozdov Ana
Lungu Vitalie
Rusu Olesea
Brăteanu Veaceslav
Diaconu Vitalie
Taburceanu Inga

Apărătorul inculpatului, avocatului
Inculpatului
Părții vătămate

Examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, IDNP *****,
originar și domiciliat în *****, *****, tel. *****, moldovean, cetățean al
Republicii Moldova, angajat neoficial, căsătorit, *****, studii medii, la
evidența medicului narcolog nu se află (f.d. 30 Vol. I), la evidența
medicului psihiatru nu se află (f.d. 32 Vol. I), grade de invaliditate nu are,
titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat nu are, limba de stat
o cunoaște, în această cauză în stare de reținere sau arest nu a fost,
anterior nu a fost judecat (f.d. 28 Vol. I),

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod Penal al Republicii
Moldova, a

CONSTATAT

Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, la 15.03.2013, având scopul dobândirii
ilicite a mijlocului de transport de model „Mercedes Benz 412”, cu n/î *****, prin inducere în
eroare a victimei precum că va achita ulterior în termen de 4 zile restul prețului mijlocului de
transport, în condițiile în care din start nu avea nici posibilitatea nici intenția de a-și executa
obligația de plată asumată, s-a întâlnit cu partea vătămată Taburceanu Inga în *****, str.
Socoleni 1/1, unde neavând intenția achitării integrale a sumei convenite cu titlu de preț al

mijlocului de transport și anume a sumei de 11000 euro, a acționat în sensul adormirii vigilenței acesteia precum și redării unui caracter aparent legal acțiunilor sale și insuflării la victimă a sentimentului de siguranță, i-a transmis primei suma de 4000 euro și a primit automobilul de model „Mercedes Benz 412”, cu n/i *****. În același timp asigurând-o pe Taburceanu Inga, că îi va achita restanța de 7000 euro în termen de 4 zile după care a convins-o că va realiza aceeași obligație până la data de 01.06.2014. În acest sens, pentru a convinge victima despre caracterul real al informației eronate prezentate de el, a indicat asupra necesității gajării unui bun pentru obținerea unui credit. Ulterior, inculpatul a dispus de mijlocul de transport în scopuri personale, iar restul sumei nu a mai achitat-o. Prin aceste acțiuni, inculpatul a cauzat părții vătămate o daună considerabilă, în mărime de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei. Ulterior, în urma eforturilor depuse de partea vătămată și rudele acesteia, exprimate prin aplicarea măsurilor de asigurare pe mijlocul de transport și prin adresarea cu plângere la poliție, inculpatul a recuperat o parte din prejudiciul cauzat și anume 3000 euro.

În ședință de judecată, inculpatul **Diaconu Vitalie Constantin** a declarat că aproximativ în anul 2012, luna nu își amintește, avea o firmă de transport Rodan Plus. La firma respectivă el cu fratele său, Diaconu Constantin, erau fondatori. Firma au procurat-o. Era deschisă o rută pe traseul Chișinău - Curtoiaia. Acolo era mașina veche care au procurat-o cu tot cu firmă cu numărul de înmatriculare CIA 494. Nu le-a primit licența, și trebuia să procure altă mașină. Se alimenta la Tirez Petrol, acolo în parcare a văzut că stătea un microbuz de model Mercedes Benz cu numărul de înmatriculare CMI 950. Acolo la PECO lucra un cunoscut dintr-un sat vecin Adrian Robu, și l-a întrebat ce e cu automobilul dat. Dlui i-a spus că, cunoaște stăpânul, sunt ceva neamuri, și o să vorbească cu el, și o să îi spună dacă o să îl dea în arendă. L-a telefonat, i-a spus că a vorbit cu stăpânul, i-a spus că o să o dea în arendă. Peste ceva timp, a fost telefonat de Adrian și i-a spus că vine stăpânul acasă, și să vorbească cu el dacă vrea să o procure. După cum i-a spus Adrian, stătea acolo de vreo 2 ani de zile. I s-a dat numărul lui Igor Taburceanu și a înțeles că el este stăpânul mașinii, s-a întâlnit cu el și a discutat dacă ia mașina în arendă sau o cumpără. Pe termenul cât a lucrat pe aproximativ 2-3 luni el a investit în mașină, a cumpărat cauciucuri, în general a investit în mașină în jur de 17 000 lei. Dl Igor nu știa ce prețuri să pună la mașină, i-a spus că se uită pe internet ce prețuri sunt și se înțeleg. Pe atunci așa modele costau 12 000 sau 13 000 euro. Ei au convenit cu 11 000 euro, iar din suma asta să scadă investițiile de aproximativ 17 000 lei și puntea din spate, pentru că are cunoscuți și o să cumpere el mai ieftin. I-a spus că nu are toată suma de bani, și să-i dea pe bucăți. Pe un termen de un sau doi, să-i întoarcă suma respectivă. Nu avea suma de bani, s-a dus la banca, Microinvest i-a spus că îi dă credit doar dacă încheie creditul Procredit Bank.

Avea încheiat un contract de credit cu ProCredit Bank în valoare de 50 000 lei. Când a mers la banca Procredit i-a refuzat să îi ofere credit pentru procurarea Mercedesului alb, motiv din care s-a dus la Microinvest, acolo i s-a spus că i se acordă credit dacă achită creditul la ProCredit Bank. Microinvest i-a acordat aproximativ 115 000 sau până la 120 000 lei. Suma care i s-a acordat a închis ProCreditul și i-a dat lui Taburceanu în lei suma de 67 000 lei, se primea 4 000 sau 5 000 euro. Atunci ducea evidența, dar la moment nu ține minte suma cu care era dator. Atunci când i-a dat banii au întocmit o recipisă, a lăsat-o lui Igor, el nu și-a luat recipisă. Au convenit cu dlui să achite timp de un an sau doi ani mașina. El l-a rugat să îl anunțe din timp când are nevoie de bani. După ce i-a dat banii în lei, a scris mașina după sine, pe numele lui. Ulterior a început să lucreze cu mașina, a pus-o în firmă. A trecut o perioadă, ei nu puteau să lucreze, atât el cât și fratele nu putea, deoarece nu aveau vârsta, au pus niște șoferi să lucreze, și au plecat să lucreze peste hotarele țării în Moscova, în anul 2013. S-a dus la Moscova și a fost

telefonat de dl Igor că îi trebuie bani, că este și el la Moscova și tot lucrează acolo. În Moscova prin intermediul unei persoane i-a transmis lui Tăburceanu Igor suma de 1 000 euro. A lucrat 2 luni, a venit în Moldova, Taburceanu era venit și el la Moldova, l-a telefonat. În acel moment repara mașinile, atunci el i-a spus că are nevoie de bani, sub pod la Circ s-au întâlnit și i-a dat 1 000 euro. Recipisă atunci nu au scris, deoarece se grăbea. Peste vreo săptămână sau două, a plecat iar la Moscova, a fost telefonat de părinți că este căutat de poliției și că este dat în căutare. Când a venit acasă, s-a prezentat la Procuratura Râșcani, i s-a spus că dnul Igor Taburceanu a scris plângere că este dator cu 7 000 euro. Atunci l-a sunat pe Igor Taburceanu și l-a întrebat ce s-a întâmplat, el i-a spus că mașina este cu fratele împreună și mai departe să se clarifice cu fratele său Ghenadie Taburceanu. Ulterior a înțeles că mașina respectivă este în jumate, fratele lui Taburceanu este și coproprietar.

Ulterior când a venit în Moldova, s-a întâlnit cu fratele lui Taburceanu Ghenadie la barul lui Igor Taburceanu, asta a fost în anul 2013 sau 2014. Dnul Ghenadie a spus că nu îl interesează nimic, și a doua zi a spus că a doua zi să aducă suma de 7 000 euro. El i-a spus că nu este dator cu 7 000 euro, pentru ce să-i dea așa sumă? I s-a spus că dacă nu vrea să-i dea suma de 7 000 euro îi ia mașina și îl închide și pe el. Atunci el s-a dus la CNA și a scris plângere. A doua zi l-a sunat și i-a spus să mai aștepte că nu are de unde să ia bani. A doua zi s-a dus la Gara de Nord și i-a luat mașina. Atunci a început să discut cu el, și i-a spus că timp de 3 luni de zile o să-i dea banii. Atunci cei de la CNA, i-au dat camere de înregistrat, s-a dus la Ghenadie Taburceanu și a discutat cum să facă să îi dea mașina să lucreze, și dlui i-a spus să dea 1 000 euro să dea la procuror ca să poată scoate mașina. S-a înțeles ca să-i dea jumate din sumă, iar cealaltă jumate îl mai așteaptă vreo 3, 4 zile, asta în afară de ceea ce trebuia la procurori. I s-a spus să plece la soția lui acasă, a luat șoferul care era pe rută, și au mers la Taburceanu Inga acasă, unde acolo i-a dat suma de 2 000 euro, a făcut o recipisă pentru mașină, iar ulterior a plecat la Râșcani să ia mașina. Șoferul a luat mașina și a plecat, au semnat actele la procuror pentru a o elibera. După aceea el a rămas cu dnul Ghenadie Taburceanu și i-a dat suma de 1000 euro care trebuia să o dea la procurori. Atunci a venit CNA și l-a luat. Ulterior o perioadă de timp, nu l-a telefonat niciodată Inga Taburceanu pentru ca să-i dea bani. După asta ei s-au întâlnit doar în ședință.

La întrebările apărătorului, inculpatul Diaconu Vitalie Constantin a declarat că în total pentru busul respectiv au fost achitate următoarele sume: 4000 euro transmise lui Igor Taburceanu la momentul înmatriculării automobilului, 1000 euro a transmis la Moscova, la fel, 1000 euro a dat sub pod la Circ, a dat 2 000 euro dnei Inga Taburcean. Înțelegerea de la început a fost de 11000 euro. Nu a achitat suma restantă de 3 000 euro întrucât s-a început judecată, și el nu știa dacă mai dă bani, ce o să scrie și ce o să facă. Se gândea să se întâlnească cu dnul Igor, și să discute ce fac mai departe, dar nici până azi nu s-au întâlnit. Tăburceanu Igor a fost de acord ca restul sumei să fie achitate în rate, asta a fost și înțelegerea. Nu a fost o înțelegere sumă și la un anumit moment în care aceasta trebuia să fie achitate, dar înțelegerea a fost că pe perioada de maxim 2 ani să-i întoarcă toată suma.

La întrebările procurorului inculpatul a răspuns că Taburceanu nu a vrut să vorbească despre această. Automobilul a fost înmatriculat pe firma Rodan Plus, după care a vândut firma.

La întrebarea de unde intenționa să achite suma de aproximativ 7 000 euro, în condițiile în care avea datorii inclusiv la bancă, a declarat că de asta a plecat peste hotarele țării, și l-a anunțat pe dl Taburceanu, și de asta l-a rugat să îi spună din timp când îi trebuie bani. S-a gândit că o să lucreze câteva luni și o să-i dea câte puțin. A achitat la Moscova 1 000 euro și 1 000 sub pod la circ. Restul sumei nu a achitat deoarece se temea, nu știa cui să-i dea. Nu i s-a cerut bani, nu a fost sunat niciodată nici de dna Inga și nici de dnul Igor să ceară bani. Recipisa din 01.06.2014 o

recunoaște, este făcută de dna Inga. Nu era indicat că la un moment dat să întoarcă banii sau la o anumită dată. Neagă că Taburceanu îl suna. Lui Tăburceanu Igor nu i-a spus niciodată că nu are bani. Lui Taburceanu Ghenadie când i-a cerut suma totală de 7 000 euro, i-a spus că nu are, el era deja de acord să-i achite și 7 000 euro, doar ca să înceteze dosarul penal. Nu cunoaște dacă s-au adeverit cele comunicate de el în plângere la CNA. Consideră că nu are sume restante față de partea vătămată. După înțelegerea care au avut-o consideră că nu este dator.

În ședință de judecată, acuzatorul de stat a menționat că Legea supremă a Republicii Moldova, actele internaționale la care statul nostru este parte și legislația internă protejează și garantează fiecărei persoane dreptul de proprietate. Atentatele asupra averii proprietarului prezintă un grad prejudiciabil sporit și necesită aplicarea unor măsuri ferme de luptă cu ele.

A specificat procurorul că Diaconu Vitalie Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. c) din Codul penal al RM, în următoarele circumstanțe: La 15.03.2013, Diaconu Vitalie, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, acționând prin intenție directă la atingerea scopului său, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, s-a întâlnit cu partea vătămată Taburceanu Inga în *****, str. Socoleni 1/1, unde a pretins și dobândit ilicit de la ultima automobilul de model „Mercedes Benz 412” cu n/î *****. În vederea realizării planului său criminal, la 15.03.2013 în *****, str. Socoleni 1/1, Diaconu Vitalie când s-a întâlnit cu partea vătămată Taburceanu Inga, prin inducere în eroare, neavând intenția achitării sumei integrale de 11000 euro, i-a transmis 4000 euro, și a primit automobilul de model „Mercedes Benz 412” cu n/î *****, asigurând-o pe Taburceanu Inga, că-i va achita restanța de 7000 euro până la data de 01.06.2014, ceea ce nu s-a realizat până în prezent, cauzând astfel părții vătămate prin acțiunile sale ilegale, o daună materială considerabilă, în sumă de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei. Astfel, prin acțiunile sale, Diaconu Vitalie, a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducerea în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Acuzatorul de stat menționează că, fiind audiat, Diaconu Vitalie vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu și-a recunoscut-o. Cu toate că inculpatul Diaconu Vitalie nu-și recunoaște vinovăția, comiterea faptei prejudiciabile pe deplin a fost demonstrată prin probele prezentate în instanța de judecată cum ar fi: Declarațiile părții vătămate Taburceanu Inga; Declarațiile martorului Tăburceanu Igor Vladimir; Declarațiile martorului Cemei Gheorghe Ștefan; Declarațiile martorului Țăruș IurieDumitru; Declarațiile martorului Taburcean Ghenadie Valdimir; Declarațiile martorului Cazacu Ana Ion; Declarațiile martorului Roman Andrei Ion; Declarațiile martorului Borș Alexandru Alexandru. Procesul-verbal de ridicare din 04.07.2014; Procesul-verbal de examinare din 18.07.2014; Procesul-verbal de ridicare din 16.10.2014; Procesul-verbal de examinare din 16.10.2014; Procesul-verbal de ridicare din 07.11.2014; Procesul-verbal de examinare din 07.11.2014; Procesul-verbal de ridicare din 20.12.2016. În afară de declarațiile persoanelor menționate, vina cet. Diaconu Vitalie de comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin probele faptice examinate în cadrul ședinței de judecată și anume: corpul delict - automobilul de model Mercedes sprinter de culoare albă, cu n/î *****, transmis spre păstrare lui Diaconu Vitalie; documente: copia recipisei prin care Diaconu Vitalie se obligă să achite părții vătămate suma de 11 000 euro în rate; copia recipisei din 28.10.2014, eliberată de Diaconu Vitalie; copia contractului de gaj unit - 17.13 G1 din 07.03.2013; copia graficului de rambursare pentru contractul de împrumut unit 17.13 din 11.03.2013; copia graficului de rambursare pentru contractul de împrumut unes 58.13.

Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Diaconu Vitalie, acuzatorul de stat consideră că acestea just au fost calificate conform art. 190 alin. (2) lit. c) Cod Penal al RM. Diaconu Vitalie la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Circumstanță care atenuează răspunderea inculpatului, conform art. 76 Cod penal - nu au fost stabilite. Circumstanțe ce ar agrava situația inculpatului la stabilirea pedepsei conform art. 77 CP la fel acuzarea nu atestă. Anterior nu a fost condamnat.

Acuzatorul de stat concluzionează asupra faptului că vinovăția inculpatului este dovedită integral prin cumul de probe prezentate instanței, coroborând circumstanțele cauzei aferent aspectelor de individualizare a pedepsei, și în temeiul art. art. 53 alin. (1) pct. 8), 377, 378, 381 Cod de procedură penală, a solicitat de a-l recunoaște culpabil pe Diaconu Vitalie Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod Penal al RM, cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală. Cu referire la corpul delict: automobilul de model Mercedes Sprinter de culoare albă, cu n/î *****, acuzatorul de stat solicită să fie transmis proprietarului de drept, iar cu referire la acțiunea civilă a solicitat admiterea acesteia.

În ședință de judecată, apărătorul inculpatului, avocatul Brăteanu Veaceslav a menționat că nu este de acord cu partea acuzării. A susținut că s-a evitat efectiv calea legală prevăzută de Codul civil al RM. Atât cât pretinsa parte vătămată are pretenții referitor la datorie că există o datorie, potrivit Codului civil că îi va achita prețul restant acestui automobil. Au fost din start de acord cât și Diaconu cât și Tăburceanu Igor, cât și Taburceanu Inga. Efectiv atât cât s-a achitat, era tot bine, în momentul când a vrut să urgenteze și a depus o plângere situația s-a schimbat. Clientul nu a avut niciodată scopul să evite restituirea datoriei, el a achitat în rate la solicitare dlui Taburenau ori de câte ori a solicitat. La final urma să se clarifice de investițiile care le-a efectuat Diaconu. S-a intervenit pe calea șantajării cu o pretinsă cauză penală. Concluzionează asupra solicitării de achitare, deoarece nu poate fi recunoscută vinovăția în săvârșirea infracțiunii de escrocherie.

Deși inculpatul nu a recunoscut acuzația care i-a fost adusă, existența faptei precum și comiterea acestora cu vinovăție de către Diaconu Vitalie Constantin este demonstrată prin următoarele probe care au fost cercetate nemijlocit și în contradictoriu în ședință de judecată:

1. Declarațiile date în ședința de judecată din 11.06.2021 (f.d. 217 Vol. II), de partea vătămată Taburceanu Inga Grigore, care a comunicat că îl cunoaște pe Diaconu Vitalie din 2013, rude cu acesta nu sunt. Tăburceanu Igor este cumnatul ei, Taburceanu Ghenadie este soțul ei. A fost audiată la faza de urmărire penală, susține declarațiile date la acel moment, nu are nimic de modificat sau de adăugat. În anul 2007 aceasta cu cumnatul ei, Tăburceanu Igor, au procurat un automobil de model Mercedes Sprinter, intenționau să îl pună pe o rută. Peste câțiva ani au văzut că treaba nu mergea, iar automobilul era la o parcare. În acest timp Diaconu, care nu știe de unde i-a găsit, a venit cu propunerea să cumpere microbuzul. Ei discutând cu Igor au decis să îl vîndă și au fost de acord cu propunerea lui. Cu referire la vânzare, Diaconu i-a informat că are doar 4000 de euro, și i-a rugat să scrie mașina pe el, deoarece el s-a înțeles cu banca ca să-i ofere un credit gajând automobilul dat. Ei l-au crezut, i-au mers la întîmpinare, au făcut o recipisă unde este indicat că vindeau automobilul cu 11 000 de euro și va achita 4000 și peste 4 zile cum îi va dădea banca credit va achita restul sumei. Peste 4 zile acesta a apărut și a spus că banca lui nu i-a dat credit, ceia ce în urma anchetei s-a constatat că nu a fost adevărat, banca lui i-a acordat credit dar el cu ei nu s-a achitat. El a început a plînge la Igor și au convenit ca să împartă această sumă într-un an de zile și fiecare lună va achita. Ei avînd încredere, s-au

gândit că dacă la ei nu s-a primit la dlui se va primi ceva, să facă el bani și au căzut de acord. După care el a dispărut pe un an de zile. Când a expirat termenul de achitare, Igor îl telefona. Undeva peste o lună a depus plângere la poliției pe data de 4 iulie 2014, de ziua ei. A început urmărire, în luna octombrie lui i-au arestat mașina și abia atunci a apărut. Au început promisiuni că va întoarce banii, ulterior ei au aflat că el vânduse mașina gajată la bancă primarului din sat, din câte a auzit. O dată când a venit să achite și a Adus 2000 de euro și se va de la un cumătru va lua și va mai da 1000. A fost întocmită o recipisă. Avea doi copii minori și la ora 9 seara, s-a dus soțul ei să se vadă cu el, el de obicei nu venea singur. A mai adus încă 1000, și a spus că peste două săptămâni va aduce restul banilor. În acest timp pe soțul ei l-au luat CNA, deoarece Diaconu a declarat că el ia mită, soțul ei fiind polițist. După judecata cu soțul ei, a întrebat de avocat de ce s-a adresat la CNA, dlui a declarat că deoarece Ghenadie cerea banii pe mașină. În așa mod dlui a hotărât să se dezbaiere de ei și de datorie și de sunetele lor, punându-i soțul la pușcărie. A indicat partea vătămată că au convenit ca automobilul să fie vândut cu suma de 11 000, prima tranșă a dat, 4000, ulterior acesta a dat 1000 euro lui Igor la Moscova, 2000 în ogradă, restul a spus că îi va aduce seara, și a mai transmis 1000 când l-a luat pe soț CNA-ul. Cauza cu soțul ei s-a finalizat, acesta a fost achitat. A indicat că acei 1000 de euro au rămas la CNA, nu știe a cui erau. Ea era unicul proprietar ala automobilul, l-a procurat împreună cu cumnatul ei Igor. Mai mult cumnatul a negociat vânzarea, mașina era la ei, doar că era scrisă pe ea. Când a dat 4000 prima rată Igor a spus că este băiat de treabă, ea inițial nu era de acord. El avea planuri mari, și părea cinstit. Diaconu Vitalie a fost de acord cu prețul, el singur i-a găsit nu știu prin cine. Am depus plângere la poliție, ei nu i-au propus să restituie automobilul, dacă el venea cu propunerea de a restituit automobilul ei era să îi întoarcă acei 4000 de euro. Nu cunoaște cu ce sumă a vândut automobilul. După ce a fost arestată mașina a aflat că el nu poate să le restituie automobilul, deoarece aceasta era gajată și vândut. După asta sunau lui Diaconu să restituie automobilul, sunetele s-au terminat cu arestarea soțului. După asta au încercat să îl mai sune, dar telefonul nu mai era disponibil. După ce a fost arestat soțul nu a solicitat nimic de la el, doar banii, nu îi comunica nimic banii nu i-a întors, se simțea foarte sigur. Inițial era altă sumă, după negocieri au ajuns la prețul de 11 000, mașina era în stare bună, nu avea defecțiuni, anterior fusese pe ruta Chișinău-Moscova. Inițial au vrut să vândă automobilul cu suma de 14 000 de euro, din câte își aduce aminte. La momentul vânzării Diaconu nu avea pretenții, dar la momentul achitării peste un an spunea că mașina nu este bună, concret nu poate comunica ce pretenții avea, comunica mai mult cu Igor. Pe Diaconu l-a văzut când a scris mașina pe el, în rest discuțiile le făcea Igor și soțul ei, în rest ea personal cu el nu s-a văzut. S-a văzut cu dlui la MRAO la Poșta Veche, pentru că era aproape de casa ei și ea era cu copil mic. Ei discutau cu Igor, ea asculta, ei credeau că la momentul vânzării el avea toți banii, la momentul care trebuia să o înregistreze pe dlui el a venit cu 4000 de euro. El dacă venea singur să cumpere, credeau că are toți banii, ea așa a dedus. La MRAO a venit doar pentru a înregistra documentele. Ea la fel a fost de acord cu propunerea lui Igor. În total de la Diaconu a primit suma de 7000 de euro, cu excepția celor 1000 de euro de la CNA.

La întrebările apărătorului, partea vătămată a declarat că au fost scrise 3 recipise de Diaconu și una de către aceasta, dar exact nu ține minte. Cu referire la conținutul recipiselor, a declarat că prima era indicat că dlui le dă 4000 și se obligă în 4 zile după ce primește creditul să achite restul 7000 de euro. Prin a doua recipisă, a fost modificată prima prin care se obligă să achite timp de un an în fiecare lună restul sumei rămase, nu ține minte exact cum a convenit să achite, verbal au convenit să aducă lunar 500 sau 1000 de euro, în dependență de cum va avea posibilitate. A treia recipisă când a venit în ogradă, după ce i s-a arestat mașina și a adus suma de

2000 de euro și restul trebuia să o întoarcă seara, în această recipisă i se pare că asta și a fost indicat. Nu ține minte ce conținea recipisa semnată de ea. Recipisele sunt în dosar. Când au ajuns acasă, Igor i-a transmis suma de 4000 de euro.

La întrebările instanței de judecată, partea vătămată a declarat că banii au fost transmiși lui Igor la MRAO.

La întrebările apărătorului, partea vătămată a declarat, cu referire la datoria care trebuie să o restituie la moment Diaconu reieșind din prețul automobilului, că această sumă este 4000 de euro pentru prețul automobilului. Pe Diaconu îl telefona la numărul de telefon în fiecare lună, îl suna soțul ei, dar nu are acum numărul la care îl telefona. Scopul achiziționării automobilului declarat de Diaconu era de a îl pune pe rută. La momentul înstrăinării era pe rută, dar nu cunoaște ulterior ce a făcut Diaconu cu acest automobil. Diaconu a transmis prin intermediul unei terțe persoane de peste hotare, 1000 de euro lui Igor. La întrebarea dacă a mai primit Igor în afară de acei 4000 euro, 1000 de euro de la Moscova și alte sume de bani, a declarat că nu Igor era la Moscova, se întâlnea soțul ei cu el.

La întrebările inculpatului, cu referire la motivul pentru care nu i-a spus că mașina aparținea ei și îi datorează bani, partea vătămată a declarat că nu avea importanță cui de restituit și ea personal nu a cerut restituirea banilor. A înțeles că el i-a tras pe sfoară și a înțeles că dacă peste 4 zile nu a restituit banii, el nu îi va mai întoarce, dar băieții au convins-o că el este băiat de treabă și ea i-a crezut.

La întrebarea instanței cu referire la motivul pentru care nu a solicitat personal de la el, partea vătămată a declarat că la ea în casă soțul tot rezolvă, Igor și soțul ei au solicitat să fie restituiți banii.

La întrebarea inculpatului, partea vătămată a menționat că, cunoștea că mașina era dată în arendă până a o vinde.

La întrebarea instanței, partea vătămată a declarat că automobilul a fost dat arendă tot lui, după care a venit cu propunerea să o cumpere. Înțelegea cu privire la arendă a avut loc înainte de decizia de vânzare și transmiterea sumei de 4000 de euro.

La întrebarea apărătorului, partea vătămată a declarat că înțelegea cu privire la arendă a fost negociată cu Igor.

La întrebările instanței, partea vătămată a declarat era la curent cu arenda în linii generale. Cu privire la arenda nu a fost un contract, probabil a fost o recipisă, contract sigur nu a fost, dar nici pe arendă nu a achitat niciun leu. Să accepte transmiterea sumei peste 4 zile a determinat-o faptul că l-a crezut. El nu avea ce lăsa gaj la bancă, numai dacă vor scrie mașina pe el va putea să o gajeze și îi va putea da credit. Discuția respectivă a avut loc la MRAO în prezența ei și a lui Igor. Faptul că vorbea frumos și promitea că va întoarce a făcut-o să accepte ca termenul de restituire a sumei să fie extins la un an. La întrebarea dacă se consideră amăgită și prin ce, a declarat că pe bunul ei, nu are importanță cine a dus tratative, persoane apropiate ei, ei îi comunicau că banca l-a refuzat, și este propunerea de a restitui lunar suma datorată, ea a căzut de acorde de a întinde pe un de zile. La întrebarea dacă era să fie de acord dacă Diaconu nu ar fi promis să achite suma de 7000 euro timp de un an de zile, dar promitea de a transmite această sumă timp de un an, nu era să fie de acord, el i-a minciunit. A crezut că dlui dorește să facă un ban. Menționează că mașina era bună, el a venit pe capul lor, îi este interesant de unde știa de ei și de unde a luat numărul de telefon. La întrebarea dacă ea sau cumnatul ei au fost informați că mașina urma să fie vândută a declarat că nu au fost informați, despre acest fapt au aflat în cadrul anchetei, după arestarea mașinii au aflat toate detaliile.

La întrebările apărătorului, cu referire la motivul pentru care a ales să îi fie intentată o cauză penală lui Diaconu Vitalie, dar nu a înaintat o acțiune civilă pentru încasarea datoriei, partea vătămată a menționat că a mers la poliție să se plângă, să i se găsească mașina pentru că nu cunoștea unde este. Nu cunoaște care este procedura legală, nu este jurist. De la ea s-a sustras un bun pentru care nu a fost achitat.

La întrebarea instanței, partea vătămată a declarat că susține acțiunea civilă. Să răspundă conform legii pentru escrocherie, amăgeală și minciuni și pentru toate bolile, pentru faptul că a fost cu soțul prin instanță. Suma de 4000 de euro este un prejudiciu pentru ea.

2. În ședință de judecată din 20.12.2021 (f.d. 85-87 vol. III), partea vătămată **Taburceanu Inga Grigore**, fiind audiată suplimentar, a declarat următoarele.

La întrebările procurorului, a declarat cu referire la prejudiciu cauzat că acesta constituie suma de 3000 euro conform recipisei, dar ea consideră că 4000 euro, deoarece suma întoarsă de 1000 euro a fost ridicată de CNA. Prejudiciul cauzat este unul considerabil pentru ea. Suma concretă din vânzarea automobilului a fost 11 000 euro. La întrebările suplimentare, partea vătămată a declarat că a avut încredere în inculpat, el i-a purtat de nas, i-a amăgit a luat bunul și nu le-a dat banii. El din start nu dorea să le restituie banii.

La întrebările apărătorului, partea vătămată a declarat că suma restantă plus prejudiciul cauzat le consideră considerabile. Suma restantă constituie 3000 euro conform recipisei, dar ea consideră că 4000 euro, dar 1000 euro care a fost ridicată de CNA, dar la ea nu a ajuns. Din 11 000 euro au fost restituite 4000 din start, rămân 7000, 1000 a fost dată după plângerea la poliția a fost dată în perioada iulie-octombrie, ulterior el a venit în ogradă și i-a mai adus 2000 euro, seara 1000 care a luat-o CNA, și rămân 3000 care trebuia să i le dea. Cu Diaconu au fost semnate următoarele recipise: Recipisa pe suma restantă de 7000 euro scrisă de Diaconu. A doua a fost scrisă de ea referitor la primirea sumei de 2000 euro, în ogradă. Și încă 1000. Nu cunoaște dacă pentru întoarcerea sumei de 1000 euro realizată la Moscova a fost sau nu întocmită recipisă. Alte recipise nu mai sunt. Pentru suma de 1000 euro transmisă seara și care ulterior a fost ridicată de CNA nu a fost scrisă recipisă urmând ca astfel de recipisă sa fie întocmită când i le va restituie pe restul 3000 euro. Recipisă de 7000 euro, nu țin minte când a fost întocmită. Nu a scris cerere de chemare în judecată pentru încasarea datoriei deoarece a trecut mult timp, Diaconu nu era de găsit, nu răspundea la telefon, de aceea s-a adresat la poliție, și s-a constatat că el a luat credit, și a vândut mașina dar banii nu a întors.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba respectivă demonstrează cu certitudine atât persistența acțiunii principale și anume sustragerea de către inculpat a automobilului de la proprietarul acestuia și anume de la partea vătămată Taburceanu Inga. Aceeași probă demonstrează existența acțiunii adiacente, care a făcut posibilă sustragerea.

Se reține că informațiile relevate de partea vătămată denotă că inculpatul, în scopul realizării sustragerii a indus în eroare victima precum că va achita ulterior, inițial într-un termen de 4 zile restul prețului mijlocului de transport motivând că are nevoie de punerea în gaj a bunului pentru obținerea unui credit din care să achite, fapt pe care nu l-a realizat deși credit a primit. Aceleași informații, denotă că inculpatul a acționat concertat în vederea menținerii victimei în eroare aferent lipsei intenției și posibilității acestuia de a achita suma restantă de 7000 euro. Ori, după expirarea celor 4 zile acesta a convins-o că va realiza aceeași obligație până la data de 01.06.2014. În acest sens, pentru a convinge victima despre caracterul real al informației mincinoase prezentate de el, a indicat asupra necesității gajării unui bun pentru obținerea unui credit.

Proba menționată denotă că ulterior, inculpatul a dispus de mijlocul de transport în scopuri personale, iar restul sumei nu a mai achitat-o. Prin aceste acțiuni, inculpatul a cauzat părții vătămate o daună considerabilă, în mărime de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei. Ulterior, în urma eforturilor depuse de partea vătămată și rudele acesteia, exprimate prin aplicarea măsurilor de asigurare pe mijlocul de transport și prin adresarea cu plângere la poliție, inculpatul a recuperat o parte din prejudiciul cauzat și anume 3000 euro.

Se reține că informațiile comunicate de partea vătămată în ședință de judecată concordă cu informațiile comunicate de partea vătămată la etapa urmăririi penale. Aceasta a fost constantă în afirmațiile sale chiar de la prima sa adresare la OUP din data de 04.07.2014 (momentul depunerii plângerii la IP Rîșcani f.d. 8 Vol. I), precum și la 04.07.2014 (prima sa audiere în calitate de parte vătămată f.d. 15 Vol. I), ulterior la 07.11.2014 (audierea suplimentară în calitate de parte vătămată f.d. 108 vol. I), la 20.01.2015 (audierea suplimentară în calitate de parte vătămată f.d. 172 vol. I) și până în momentul audierii sale în instanța de judecată.

Consecvența de care partea vătămată a dat dovadă în procesul de povestire a faptelor, lipsa divergențelor esențiale în relatarea repetată a acestor informații la patru date diferite (a se vedea alineatul precedent), în tandem cu concordanța ce se atestă între declarațiile acesteia și celelalte probe din dosar, au determinat instanța de judecată să aprecieze că informațiile respective sunt veridice și corespund adevărului. Din aceleași motive, instanța de judecată a apreciat că proba respectivă este una concludentă, utilă și pertinentă.

Instanța de judecată reține că din informațiile relevate de proba nr. 1 reiese că partea vătămată Taburceanu Inga s-a întâlnit personal cu inculpatul Diaconu Vitalie doar la data perfectării actelor la Secția înmatricularea a transportului de la Poșta Veche, mun. Chișinău. În cadrul acestei întâlniri inculpatul i-a comunicat informația mincinoasă că va achita suma restantă de 7000 eurp în timp de 4 zile de la tranzacție după ce va pune bunul în gaj și va obține un credit. Ulterior, după ce nu a executat respectiva promisiune, inculpatul i-a comunicat părții vătămate o altă informație neadevărată și anume că îi va achita în rate lunare a câte 500 sau 1000 euro pînă la stingerea sumei restante, după care a dispărut și nu a achitat nici măcar o tranșă din cele promise.

Informațiile relevate de proba nr. 1 mai demonstrează că, după începerea urmăririi penale, Diaconu Vitalie le-a promis că va întoarce banii. Astfel, din suma convenită de 11 000 euro, la momentul transmiterii mijlocului de transport, a fost achitată suma de 4000 euro, 1000 euro ulterior a fost transmisă lui Tăburceanu Igor la Moscova, 2000 euro în ogradă.

Instanța de judecată reține că din informațiile relevate de proba nr. 1 reiese că ulterior, în urma eforturilor depuse de partea vătămată și rudele acesteia, exprimate prin aplicarea măsurilor de asigurare pe mijlocul de transport și prin adresarea cu plângere la poliție, inculpatul a recuperat o parte din prejudiciul cauzat și anume 3000 euro.

Instanța de judecată reține că elementele faptice relevate de proba menționată, concordă cu celelalte probe din dosar, în special cu informațiile relevate de: Recipisa (f.d. 20 Vol. I), potrivit căreia Diaconu Vitalie a procurat autoturismul marca Mercedes 422 de la Taburceanu Inga, cu n/î *****, cu obligația de a achita în rate până în 2014 (iunie 2014) suma de 11 mii euro, achitat 4 000 euro; cartela transportului (f.d. 27), din care rezultă că certificatul de înmatriculare pe numele posesorului Diaconu Vitalie a fost datat cu 15.03.2013, dar și faptul că „Rodan-Plus” SRL la 15.04.2014 a devenit uzufructuar a mijlocului de transport respectiv; recipisa din 28.10.2014 (f.d. 111 Vol. I), potrivit căreia Diaconu Vitalie s-a obligat să achite restul sumei de bani în mărime de 3000.

În lumina informațiilor relevate, instanța de judecată constată că în speță se proiectează tabloul evenimentelor care a avut loc și anume că, inculpatul având scopul dobândirii ilicite

(sustragerea) a bunurilor altei persoane prin inducere în eroare a victimei precum că va achita ulterior în anumiți termeni restul prețului mijlocului de transport, în condițiile în care din start nu avea nici posibilitatea nici intenția de a-și executa obligația de plată asumată.

3. Declarațiile date în ședință de judecată din 13.07.2021 (f.d. 224 Vol. II), de martorul Taburceanu Ghenadie Vladimir, care a comunicat că îl cunoaște pe Diaconu Vitalie, nu este în relații de rudenie cu el. Îl cunoaște din anul 2012, când a procurat automobilul de la ei. Taburceanu Inga este soția lui. A fost audiat la faza urmăririi penale, susține pe deplin declarațiile date la acea etapă, nu are nimic de modificat sau de adăugat. În anul 2007, împreună cu soția Taburceanu Inga și Taburceanu Igor, au hotărât să procure un automobil de model Mercedes Sprinter, pentru a-l pune pe ruta Moscova-Chișinău. Au încercat de mai multe ori să facă, dar nu s-a primit. Au hotărât să îl vândă. Fratele s-a ocupat de vinderea lui, și nu știe de unde a apărut dl Diaconu. Ei au achitat suma de 23 de mii de euro, între timp valoare a căzut și au ajuns la 11 mii de euro. Din anul 2012, într-o zi fratele Taburceanu Igor, i-a spus că a găsit un cumpărător care a spus că îl cumpără cu prețul de 11 mii de euro. El cu soția au fost de acord. Mai departe de tranzacții s-au ocupat soția și fratele care au fost la biroul de înmatriculare și au înregistrat mașina după Diaconu. A aflat că dlui atunci a achitat doar 4000 de euro, conform unei recipise restul trebuia să le achite peste câteva luni. El s-a indignat de faptul dat, dar cum ei i-au comunicat, avea nevoie de a pune mașina în gaj pentru a lua credit și să se achite cu ei, cunoaște asta de la fratele său și de la soție. A trecut timpul care dlui trebuia să se achite și dlui nu s-a achitat, a început să se eschiveze. Apoi făcea diferite promisiuni că va achita pe arendă, dar nu a mai făcut nimic. Atunci ei au înțeles că au fost înșelați de un escroc. Văzând că se eschivează, în 2014 au hotărât să se adreseze la poliție. Au mers la IP Rîșcani unde a avut loc tranzacția cu privire la vânzarea mașinii. Soția lui fiind proprietara automobilului a scris plângere, ei au fost audiați ca martori. De către procuratură s-a pornit o cauză penală pe escrocherie. Pe parcursul urmăririi penale a înțeles că dlui a primit acel credit, la care nu a dat nici un leu, având din start scopul de a îi înșela și de a obține mașina cu 4000 de euro. La fel pe parcursul urmăririi penale, au aflat că automobilul a fost vândut, iar obținând venit, și lor nimic nu li s-a achitat. În ambele cazuri obținând bani, de la credit și de la persoana care i-a vândut. El nu am participat la negocieri, când s-a început a eschiva s-a implicat și el. Deja el i-a găsit pe ei când a fost pornită cauza penală. Avea probleme cu noul stăpân și venea la ei cu diverse propuneri, pentru că era amenințat de noul stăpân. Banii erau comuni ai lui și ai soției și îi solicitau să întoarcă datoria. A transmis bani după ce mașina a fost arestată, el avea posibilitatea de a-i întoarce și până, dar i-a întors după pornirea urmăririi penale. A fost restituită suma de 2000 de euro. Pe data de 28.10.2014 s-a achitat 2000, dar trebuia cu 3000 să vină, la Moscova fratelui său i-a dat 1000 de euro, deci în total 3000 de euro, s-a obligat ulterior să mai achite încă 4000. Până la pornirea urmăririi penale el nu cerea de la el bani, fratele său mai mult se ocupa de chestia asta.

Martorul Taburceanu Ghenadie Vladimir a declarat că nu a fost prezent la momentul întocmirii actelor pentru vânzarea automobilului. De mai multe ori s-au întâlnit cu el și cereau banii, asta după pornirea cauzei penale. Înainte de pornirea cauzei penale cu el nu s-a întâlnit pentru că dlui era de negăsit. A avut mai multe întâlniri cu el, și el și fratele și solicitau să restituie suma restantă de 7000 de euro. Aveau mai multe întâlniri care se finisau cu diferite promisiuni. Le spunea că îi va da, dar nu avea, aștepta să îi împrumute ceva, se știa că el este un escroc și nimeni nu îi dădea bani. Toți au contribuit în jumate la procurarea automobilului. Până la vânzarea automobilului, fratele și Diaconu nu se cunoșteau. Nu cunoștea unde era automobilul până la vânzare, fratele său l-a parcat la un prieten de al său. Tratatările cu privire la vânzarea-cumpărarea automobilul le ducea fratele său. Nu cunoaște ce acte au fost întocmite la

biroul de înmatriculare. Restul sumei putea fi achitată în decurs de 2 luni, perioada asta este indicată în recipisă. Nu l-a somat pe Diaconu, deoarece nu îl puteau găsi. Nu cunoaște pentru ce Diaconu Vitalie avea nevoie de acel automobil, presupune că pentru a-l vinde și de a achita datoriile, cunoaște că are și alte datorii.

Martorul a declarat că de foarte multe ori se întâlneau cu el, nu mai ține minte care și unde, de câteva ori la el în ogradă. Permanent a dispus de armă, la întâlnirile cu el nu lua arma cu el. Îi solicita să întoarcă datoria, dar el îi spunea că nu are că va găsi și îl întreba de dosarul respectiv. Cunoștea să este angajat al poliției. Nu s-au adresat în ordinea civilă deoarece dlui a comis o infracțiune, el nu a împrumutat bani, dar a procurat bunul și vădit a ascuns anumite acțiuni. Nu cunoaște câte recipise au fost scrise, asta soția lui mai bine cunoaște, una precis a fost în ziua în care a fost reținut de CNA, o recipisă scrisă de către soție. Au fost întoarse în total 7000 de euro, și au mai rămas 3000 sau 4000. Nu cunoaște dacă Diaconu Vitalie a pus automobilul pe rută. Fratele său se ocupa de vânzare, poate de la frate a fost luat automobilul și în chirie, ei cu chiria nu s-au înțeles, el trebuia să achite restul sumei până în luna mai. Concretizează că la momentul procurării nu a mers vorba de chirie, nu cunoaște dacă a fost sau nu dat automobilul în chirie. 2000 de euro au fost transmiși soției, personal de la el bani nu a primit, i-a primit soția lui și ea a scris și o recipisă. Categorie nu l-a amenințat pe Diaconu Vitalie cu arma. L-a cunoscut pe Diaconi abia când a fost pornită cauza penală. Îl consideră un escroc. El a hotărât la un colonel prin CNA să îi strice cariera.

Martorul a declarat că a fost o vânzare cu condiții, de achita suma de 4000 de euro, să înregistreze automobilul pe numele lui, să ia credit și să achite restul banilor, aceste au fost condițiile. A fost implicat la tratative după vânzarea automobilului, până la vânzare s-a ocupat fratele său. Implicarea după vânzare a comunicat anterior, ce ține de vânzare ei s-au înțeles fără el. Personal nu a solicitat automobilul, fratele nu cunoaște dacă a solicitat.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 2 coroborează cu informațiile relevate de proba nr. 1, în special, în ceea ce privește: conduita manifestată de inculpat la momentul tranzacției. Se reține că informațiile relevate de proba nr. 3 demonstrează persistența la speță a celor două elemente specificate la analiza probei nr. 1 și 2 adică a acțiunii principale de sustragere precum și a acțiunii adiacente, care a făcut posibilă sustragerea și anume inducerea în eroare a victimei precum că va achita ulterior în termen de 4 zile, (termen care ulterior a crescut până la aproape un an), a restului prețului mijlocului de transport, în condițiile în care din start nu avea nici posibilitatea nici intenția de a-și executa obligația de plată asumată.

4. Declarațiile date în ședință de judecată din 13.07.2021 (f.d. 226 Vol. II), de martorul Taburceanu Igor Vladimir, care a comunicat că îl cunoaște pe Diaconu Vitalie, nu este rudă cu el sau în alt gen de relații. Îl cunoaște din 2012, căuta un arendaș pentru un microbuz Mercedes Benz. Probabil pe 999.md sau prin prieteni s-au întâlnit și dlui a comunicat că caută un microbuz în chirie. Microbuzul dat aparținea lui, fratelui și cumnatei sale Taburceanu Inga și Taburceanu Ghenadie. A fost audiat la poliție, susține declarațiile date anterior, nu are nimic de modificat sau de adăugat. A avut suspiciunea că au fost înșelați de Diaconu Vitalie. A vândut automobilul Mercedes Benz la suma convenită de 11 mii de euro. La care el i-a rugat să scrie automobilul pe dânsul, el neavând suma totală, pentru ca să ia de la bancă suma de 7000 de euro și să transmită lor pentru automobilul vândut. La momentul înscrierii automobilul dlui s-a achitat cu 4000 de euro și urma să achite diferența de 7000 de euro, într-un timp scurt, el spunea că în 2-3 zile, că avea documentele pregătire și avea nevoie de un bun pentru a-l lăsa ca gaj. Ulterior a comunicat că i-a fost refuzat împrumutul la bancă. După o perioadă nu mai reușea să ia un contact cu dlui. 7-8 luni nu a putut contacta cu dlui. S-au întâlnit peste 7 luni întâmplător la un service auto. El i-

a comunicat că cineva trebuia să îi întoarcă niște bani care el i-a împrumutat. Ulterior nu a mai fost contactat de dlui. Peste ceva timp a plecat în Federația Rusă. A fost contact de cumnata Taburceanu Inga, i-a spus că pe numele lui Diaconu a fost deschis un dosar penal pentru escrocherie. La urmărirea penală a fost sechestrat automobilul, peste puțin timp a fost contactat de Diaconu, aflându-se în Federația Rusă, l-a întrebat de ce a deschis dosar penal, la care i-a răspuns că dosarul nu el l-a deschis, că organele competente. A spus că o persoană din partea lui va venit cu o sumă de bani. A primit 1000 de euro, în ruble rusești, a scris o recipisă dlui care a dat banii. Peste o lună sau două, fiind în Federația Rusă, cumnata i-a comunicat că Diaconu vrea să vină să aducă bani. La întâlnire dlui nu venea și i-a dus așa de nas timp de vreo două săptămâni. Pe data de 28.10.2014, iarăși a fost contactat de Inga, că Diaconu a venit doar cu 2000 de euro, la care a scris o recipisă că achitat suma de 2000 de euro din datorie, altă mie o va da mai târziu, deoarece trebuia să ia automobilul de la sechestrul și a scris o recipisă că în decurs de 3 zile la data de 31 octombrie el se achită cu suma totală, mai aduce 3000 de euro. Numai cu recipisă acesta și a rămas și nu a primit nici un ban. Tot atunci a mai venit cu o mie de euro care erau marcați de CNA, care a fost motivul că s-a a dresat la CNA ei nu cunosc. Ei permanent îi cerea suma care o datora și mai mult nimic.

Martorul a declarat că Diaconu permanent spunea că nu vrea să achite deoarece ei au deschis dosar penal, și era supărat. I-a comunicat ca să achite și ei vor retrage plângere, dlui a hotărât să se ducă la CNA. La moment la fel solicită datoria și să se lămurească organele competente de el. Automobilul era scris Taburceanu Inga. El a negociat cu Diaconu vânzarea automobilului. Inițial a comunicat că nu avea suma integrală, așa spunea de la un început. Până a înscrie automobilul pe dlui el spus că nu are suma integrală. Inițial a spus că e de acord să achite 4000 de euro. Restul sumei a spus că va achita ulterior, spunând că în trei zile va lua bani în credit, văzând că nu achitat, i-a spus să scrie o recipisă că își ia responsabilitate de achitat datoria de 7000 de euro în decurs de un an de zile. Timp de un an de zile nu a restituit careva bani. O perioadă răspundea și promitea că se va achita cu ei. Ulterior s-a întâlnit întâmplător la un service auto unde el deservea automobilul dat. Din spusele lui el spunea că în acea zi i-a dat careva bani, ceia ce nu este adevărat. La service auto la fel l-a întrebat când se va achita, i-a spus că cineva ia restituit suma de 400 de euro, dar nu putea să-i dea deoarece avea nevoie de ei. Pe parcursul de un an de zile nu a mai dat de el. O perioadă nu răspundea deloc la telefon, deoarece el tot era plecat în Federația Rusă.

A mai declarat că până a convenit de a vinde automobilul, automobilul a fost în chirie o perioadă de 4 luni, la care la fel nu a fost achitat, i-a lăsat acei bani pentru a repara puntea din spate pentru că el îi spunea că era stricată. El cu fratele au convenit de a da în chirie acel automobil, nu aveau timp să se ocupe de el și a stat foarte mult în parcare. A revenit din Italia în 2011, și au decis să îl dea în arendă. Inițial au convenit de a-l da în arendă, și de a-l pune pe o rută în Federația Rusă. Propunerea de cumpărare a fost din partea lui Diaconu. După ce a fost pornită urmărirea penală, după jumate de an el a restituit suma de 50 mii de ruble în Federația Rusă. Și pe data de 28.10.2014 suma de 2000 de euro. A solicitat și el personal restul sumei de bani, el motiva că nu mai are dorința să îi achite, nu știe care era motivul. Au convenit împreună cu Taburceanu Ghenadie și Inga de a da automobilul în chirie. Recipisă la biroul de înmatriculare prevedea că achită 4000 de euro, și 7000 de euro îi va achita în decurs de un an de zile. Recipisă a scris-o după ce a scris automobilul pe dlui, el cu mâna sa a scris acea recipisă. Peste vreo două săptămâni au decis că el trebuie să restituie suma de 7000 de euro. După ce a fost automobilul dat în arendă, peste 4 luni au decis să o vândă lui. Inițial au convenit că va achita suma integrală. La înscrierea automobilul el le spunea că nu are suma toată avea doar 4000 de euro, și 7000 de

euro erau acceptate de Micro Invest, cu condiția ca el să aibă ceva gaj. Recipisă că au convenit să achite timp de un an restul sumei, e la el și a prezentat-o la anchetă, nu mai ține minte din ce dată este. Acei 4000 de euro i-a primit. În acea seară au împărțit banii. Ea la fel era la secția de înregistrare și era categoric împotriva să scrie automobilul pe dlui, ulterior a căzut de acord. Nu cunoștea numărul lui Diaconu din Federația Rusă. Diaconu a fost pus pe rută acel automobil pe ruta Crutoaia r. Ungheni. În total au scris trei recipise. A treia recipisă i-a fost sustrasă din automobil, apoi s-au întâlnit cu Diaconu și a fost rescrisă de el însuși. A fost sustrasă recipisă care prevedea suma de 4000 de euro, și se obliga să achite restul sumei de 7000 de euro timp de un an. Dacă restituia restul sumei, era să scrie la anchetă declarații că a fost amăgit. El i-a spus că era să retragă plângerea, și nu va mai avea către dlui nici o obiecție. El avea calitate de martor, plângerea era să fie retrasă de dna Inga, avea în vedere că ei vor scoate plângerea, asta a fost coordonată cu Taburceanu Inga. Plângerea a scris-o cu scopul pentru a fi returnați banii de care au fost înșelați. Taburceanu Inga și Taburcean Ghenadie au fost de acord de a restitui suma care a rămas timp de un an de zile, întrucât nu vedeau altă ieșire din situație.

Martorul a mai declarat că suma de la arendă i-a lăsat-o pentru reparația automobilului, el spunea că s-a stricat puntea din față, l-a vândut că a fost de bună credință și a avut încredere în dlui, i s-a părut o persoană onestă. El personal dlui nu i-a expediat nici o scrisoare lui Diaconu privind restituirea datoriei, Inga la fel i-a comunicat că nu a expediat vreo scrisoare. Pentru chirie a convenit să achite 100 de lei zilnic, la momentul vânzării datoria era de 900 și ceva de euro, care i-a lăsat-o pentru reparație. Suma de 1000 de euro era necesar pentru repararea punții. Inițial a cerut suma de 13 mii de euro. Suma de 900 și ceva de euro i-a lăsat doar pentru reparația punții. Nu ține minte dacă Diaconu l-a informat că pleacă în Federația Rusă. S-au văzut într-un local de vreo trei ori în primele trei luni după tranzacție. Prima întâlnire a fost în ziua tranzacției, a doua oară au rescris recipisa și a trei oară au băut câte o cafea și au discutat despre achitarea datoriei, deoarece el a scris că va restitui suma de 7000 de euro timp de un an de zile, și a întrebat când va fi măcar o sumă oarecare. El avea niște cumetri în zona unde era acel local, a treia oară întâmplător s-au văzut, a doua oară a solicitat el să vie să scrie recipisa. În prima recipisă era indicat doar suma care se achită și suma care rămâne, termenul de achitare era de 2-3 luni. Ulterior au convenit să achite timp de un an. În ora recipisă era termenul mai mic, asta a fost sustrasă, termenul de un an a indicat în a doua. În total le-au dat 7000 de euro și o mie care a fost luat la CNA. Până la vânzarea automobilului au convenit cu Taburceanu Inga și Ghenadie despre suma de 900 și ceva de euro pentru care îi datoria pe chiria automobilul, pe 4 luni, în contul reparării automobilului. Ei au fost de acord. Automobilul dat a fost procurat împreună cu fratele lui. L-au procurat la o sumă mai mare, partea lui a constituit 15-16 mii de euro. Peste trei zile după ce au scris automobilul pe Diaconu, el le-a comunicat că banca nu-i oferă banii. Toate înțelegerile cu Diaconu le discuta cu Taburceanu Inga și Taburcean Ghenadie. Cunoaște că Diaconu a vândut acel automobil, i se pare că primarului satului de unde este el. Când a scris plângere la poliție a aflat despre faptul dat.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 3 concordă în esența lor cu informațiile relevate de proba nr. 1, iar în ansamblu demonstrează că Diaconu Vitalie, neavând nici intenția nici posibilitatea de a achita suma integrală de 11 000 euro pentru cumpărarea mijlocului de transport, a realizat acțiunea principală de sustragere și acțiunea adiutantă de inducere în eroare a victimei referitor la capacitatea sa de plată, dar și referitor la intenția sa de a face respectiva plată.

5. Declarațiile date în ședință de judecată din 08.10.2021 (f.d. 232 Vol. II), de martorul Cazacu Ana Ion, care a comunitat că îl cunoaște pe Diaconu Vitalie de când a apărut problema

despre automobilul care l-a vândut, au apărut discuții în familie pe acest caz, dar personal nu a avut nici o relație cu el. Soțului îi spune Tăburceanu Igor. Rudă cu Diaconu nu este. L-a cunoscut pe Diaconu Vitalie prin anul 2014. Pe Taburceanu Inga o cunoaște, ea este cumnata lui. A fost audiată la poliție pe acest caz, susține declarațiile date atunci, nu are nimic de modificat. Diaconu până azi nu s-a achitat cu automobilul până la ziua de azi. Toate convorbirile referitor la automobil le ducea soțul și dna Inga. Știe că l-a procurat soțul ei și dna Inga au procurat un automobil, un bus. Automobilul a fost procurat aproximativ prin 2007. Ulterior ei au hotărât să îl vândă, peste câțiva ani, exact nu ține minte. Și a apărut cumpărătorul dl Diaconu, nu cunoaște cum el a apărut. Dlui a achitat o parte din sumă, dacă nu greșește 4000 de euro, după care a spus că peste ceva timp va achita restul sumei, el trebuia să ia un credit din bancă ca să se achite. Pentru a lua credit era nevoie să pună în gaj automobil și a rugat să fie scris automobilul pe dlui, în 4 zile. A scris recipisă că a achitat acei 4000 de euro. După, nu ține minte în ce a sunat soțul ei care era în Federația Rusă și i-a mai transmis 1000 de euro, și a zis că restul îi va transmite când va fi aici în țară dnei Inga. Ulterior el a revenit și a comunicat că va achita 3000 dar el a venit doar cu 2000, pentru care iar a scris o recipisă. Din câte cunoaște acea mie i-a dat-o dlui Ghenadie, pentru că dna Inga era cu copil mic, era noaptea când dl Ghenadie a mers la întâlnire, și nu știu de ce Diaconu a chemat la acea întâlnire CNA-ul.

Martorul a declarat că nu a fost prezentă la transmiterea banilor, soțul i-a spus despre faptul că au fost achitați acești bani. Nu cunoaște cine a scris recipisă, știe că s-a scris dar de către cine nu cunoaște. Automobilul era înregistrat pe dna Inga. Nu a fost prezentă la transmiterea banilor, a fost doar dl Ghenadie. Nu cunoaște de ce Diaconu a putut să achite restul sumei, s-a scris recipise doar pentru sumele care s-au achitat. Nu cunoaște de ce nu a restituit și suma restantă, nu s-a implicat. Până a fi transmis automobilul, dlui Diaconu nu cunoaște dacă i-a fost transmis cuiva spre folosință. Cunoaște că Diaconu a achitat doar 7000 de euro din suma de 11 000. Soțul ei la fel are pretenții față de Diaconu Vitalie. Nu cunoaște de ce dna Inga și soțul ei au procurat acel automobil. Automobilul a fost procurat la suma de 21 000, în părți egale cu dna Inga. Dna Inga a procurat automobilul din banii ei personali. Nu cunoaște dacă automobil a fost pus pe vreo rută. Nu știe cum a apărut dl Diaconu, fie că a pus anunț pentru vânzarea automobilul, nu cunoaște aceste detalii. Ea a aflat despre acest fapt abia când a fost vândut automobilul, după ce a achitat suma de 4000. Nu cunoaște unde sunt acele recipise, ele erau la soțul ei, nu cunoaște unde sunt la moment, poate sunt încă la soț, cunoaște că ele au fost prezentate în toate instanțele. Nu cunoaște cât au durat negocierile referitor la vânzarea automobilul, ea atunci era cu copil mic. Cunoaște că soțul a primit acei 4000 de euro prima sumă, și 1000 de euro în Rusia, acei 2000 i-a achita dnei Inga. Și încă 1000 soțului dnei Inga. Dna Inga a primit 2000 de euro, și 5000 a rămas la soțul acesteia. Suma totală pentru care a fost vândut automobil este de 11 000 de euro, restul sumei Diaconu îi datorează dnei Inga. Către soțul ei, Diaconu nu mai are datorii.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba respectivă concordă în esență cu informațiile relevate de proba nr. 1, nr. 2 și nr. 3, în special în ceea ce privește: conduita inculpatului, circumstanțele obținerii de către acesta a mijlocului de transport, dar și sumele care real au fost achitate.

6. Declarațiile date în ședință de judecată din 01.12.2021 (f.d. 242 Vol. II), de martorul Cernei Gheorghe Ștefan, care a comunicat că o cunoaște pe o doamnă dar nu ține minte familia probabil, Taburcean. Pe Diaconu Vitalie îl cunoaște. Se cunosc de mai înainte de 2014, atunci ei au procurat mașina de la el, se cunoșteau încă mai de înainte, sunt din sate vecine. A explicat că din anul 2014 s-au cunoscut mai de aproape. Rudă cu Diaconu și Taburceanu Inga nu este. Pe acest caz a fost audiat la etapa urmăririi penale. Susține acele declarații, nu are de adăugat nimic.

Ceea ce a spus la etapa urmăririi penale corespunde adevărului. A menționat că lucra șofer în anul 2014, pe microbuzul Mercedes cu nr înmatriculare CMI 050, circula pe ruta Curtoiaia - Chișinău. Firma „Rondan plus” administra această rută. A ajuns la gara de nord, când a venit Igor probabil, și întrebat cine este stăpânul mașinii acestea, a spus că el este, i-a comunicat „Cum tu, dacă nu ești tu?!”. El i-a spus că îl știe ca pe proprietar pe Diaconu dar nu pe dânsul, el pe Diaconu îl aștepta și îl căuta. A luat mașina și pe el l-a arestat. S-a dus la secția de poliție la Râșcani. Proprietarul automobilului este firma „Rondan Plus”. Cum a ajuns acest automobil în proprietatea acestei firme nu cunoaște. Administrator la firma pe atunci era Diaconu Vitalie. Cunoaște aceasta, că ei i-au propus să se vândă mașina, ei cunoșteau că Diaconu e proprietarul mașinii. Cunoșteau despre asta, pentru că Diaconu circula cu mașina asta, el îl vedea că el lucrează cu mașina respectivă. Este șofer, nu a avut nici un contract, i-a propus la un vecin, care depunea bani, și i-a propus lui Țăruș Iurie să cumpere de la Diaconu Vitalie acest automobil. Țăruș a vorbit cu Diaconu, cu ce preț s-au înțeles nu cunoaște. Din auzite, i s-a dat o sumă de 120 mii de lei, pentru automobil. Prin anul 2013 i-a spus lui Țăruș despre această posibilitatea. El tot lucra pe rutiere, și pe Diaconu îl cunoștea tot de acolo pentru că circula pe la poarta lui. A auzit că mașina se vinde de la Diaconu, și i-a spus lui Țăruș. Acest contract de vânzare-cumpărare a fost încheiat în anii 2014 luna ianuarie-februarie.

La întrebările procurorului, martorul a declarat că actele pe automobil nu au fost perfectat pentru că în timpul cela nu era nevoie. În perioada ceea a lucrat pe microbuz, pașaportul tehnic era pe firmă, fiind angajat ca șofer la firma respectivă. Transmiterea banilor de la Diaconu lui Țăruș nu s-a făcut în prezența lui, i se pare că s-a luat o recipisă. I s-a comunicat de Țăruș. L-a întrebat dacă a luat bani, el a spus că da, și i-a spus câți bani. A fost cu propunerea de cumpărare, dar cu banii nici un leu din partea lui. Suma care nu a fost dată, trebuia să o ia din gară de la bilete. Gara transferă bani pe bilete firmei Rodan Plus, atunci era administrator Diaconu Vitalie. Nu cunoaște dacă Țăruș a solicitat să fie perfectate documentele lui Diaconu. Când a venit poliția i-au spus că Diaconu Vitalie este dator probabil lui Taburceanu, nu își amintește. Nu cunoaște dacă Diaconu ar fi dator cuiva, el nu i-a spus despre asta niciodată. La firma respectivă pe ruta respectivă mai erau încă două microbuze, tata lui lucra acolo cum lucrează și acum.

La întrebările apărătorului, martorul a declarat că la moment crede că administratorul companiei este Țăruș Dumitru, care este tatăl persoanei care a cumpărat automobilul. Nu cunoaște dacă în suma de 120 mii de lei se includea și costul firmei. Nu cunoaște și nu este cointerestat care a fost motivul vânzării automobilului și a firmei. Cu Taburceanu Inga a făcut cunoștință când Igor a venit la gară cu ea. A văzut când Diaconu a transmis Ingăi Taburceanu i se pare că 3000 euro la Poșta Veche, adresa nu o cunoaște, cu o recipisă, aceasta a fost după arestarea mașinii. În recipisă era scris de către Inga că a primit banii, datoria pe mașină. Nu cunoaște dacă automobilul era gaj sau nu.

La întrebarea inculpatului, martorul a declarat că nu știa că administratorul firmei este și fratele acestuia.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de proba nr. 6 demonstrează cu certitudine că inculpatul Diaconu Vitalie nu după mult timp de la intrarea în posesie a mijlocului de transport l-a înstrăinat și a obținut în urma acestei tranzacții suma de aproximativ 120 000 lei pe care și-a apropiat-o. Această conduită a inculpatului în tandem cu conduita acestuia care se desprinde din analiza probelor 1-5 au convins instanța că acesta a acționat în speță cu un scop de cupiditate și anume în vederea majorării ilicite a propriului patrimoniu din contul patrimoniului părții vătămate, acțiune care a fost materializată prin sustragerea mijlocului de transport în condițiile descrise în prezenta sentință.

7. Declarațiile date în ședință de judecată din 01.12.2021 (f.d. 244 Vol. II), martorul Țăruș Iurie Dumitru, care a comunicat că îl cunoaște pe Diaconu Vitalie, rudă cu acesta nu este. El e din satul vecin, mai aproape din anul 2013. La etapa urmăririi penale a făcut declarații, susține acele declarații și nu dorește să adauge sau să modifice ceva. În 2014, în luna februarie, la inițiativa lui Cernei au procurat automobilul dat de model Mercedes 050. L-a procurat de la Diaconu Vitalie. Prima sumă care a achitat-o a fost 120 mii lei. Suma era pentru automobilului, costul total al automobilului era de 9500 euro. Suma a fost stabilită de către ei, așa s-au înțeles. Ulterior suma rămasă el o încasa din vânzările de la bilete de la gară.

La întrebările procurorului, martorul a declarat că la momentul transmiterii banilor proprietarul automobilului era firma Rodan Plus. Nu a solicitat ca automobilul să fie perfectate actele pe numele acestuia, deoarece automobilul era pe numele firmei. Firma era a lui Diaconu Vitalie, pe urmă firma a fost procurată de fiul acestuia. Procurarea firmei de către fiul lui a avut loc în anul 2015. A cumpărat acest automobil ca el să rămână pe firmă, ca ulterior Diaconu să vândă firma fiului. Nu știa dacă Diaconu Vitalie era dator altei persoane pentru automobilul în cauză. A aflat ulterior când au fost chemați la poliția de la Ciocana, mașina a fost arestată, atunci a aflat că sunt careva datorii. Pentru suma de bani transmisă lui Diaconu a scris o recipisă. Restul sumei de bani urma să fie achitată din încasările de bilete de la gară. Nu era angajat la firma Rodan Plus și nu a fost niciodată.

La întrebările procurorului, martorul a declarat că până la 2015 Diaconu era administrator, după 2015 fiul, până în 2015 banii din bilete erau a lui, banii îi lua el. Prima dată a luat mașina asta, s-au înțeles că o să o țină mașina câțiva ani de zile, și pe urma o să se vândă și firma. Automobilul era proprietatea firmei. El nu avea grijă de automobil, noi eram proprietari, toate veniturile se duceau în conturile datoriei.

La întrebările avocatului, martorul a declarat că motivul vânzării automobilului de către Diaconu era să achite niște datorii, apoi i-a spus că avea ceva de la bancă să achite credite la o altă bancă. Automobilul era în gaj la bancă, mai apoi i-a spus.

Se reține că informațiile relevate de proba nr. 7 concordă și se completează cu cele relevate de proba nr. 6 și demonstrează faptele și concluziile expuse de instanță la analiza acestora.

Instanța de judecată reține că acuzarea de stat nu a asigurat prezența în ședință de judecată a martorilor Borș Alexandru și Romanov Andrei. În ședința de judecată din 09 februarie 2023, acuzatorul de stat, Rusu Olesea, a înaintat un demers privind citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorilor depuse în cursul urmăririi penale (f.d. 33 Vol. III).

Instanța de judecată reține că declarațiile martorilor Cernei Gheorghe Ștefan și Țăruș Iurie Dumitru concordă între ele și, prin urmare, denotă că mijlocul de transport de marca Mercedes a fost înstrăinat în anul 2014 de către Diaconu Vitalie lui Țăruș Iurie, pentru suma inițială de 120 000 lei, costul total fiind de 9500 euro, suma rămasă urmând a fi încasată din vânzările de bilete de la gara auto. Această înțelegere a fost verbală, însă la o dată ulterioară dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport a fost transferat SRL „Rodan-Plus”, iar ulterior această companie a fost înstrăinată de către Diaconu Vitalie fiului lui Țăruș Iurie.

Din informațiile relevate de declarațiile martorului Țăruș Iurie, rezultă că acesta, la momentul achitării pentru mijlocul de transport, nu cunoștea despre datoriile lui Diaconu Vitalie, aflând despre datorii la o dată ulterioară când a fost ridicat mijlocul de transport de către autorități.

8. La faza de urmărire penală, potrivit procesului verbal de audiere a martorului din 06 noiembrie 2017 (f.d. 19 Vol. II), martorul Roman Andrei Ion, a declarat că, confirmă faptul că a activat la stația Tirex Petrol și faptul că la ei la stația peco o perioadă de timp a fost parcat un

automobil de model Mercedes Sprinter. Este cunoscut cu Diaconu Vitalie, îl cunoaște și pe Tăburceanu Igor. Vitalie fiind la stația peco a văzut automobilul menționat și l-a întrebat de acest automobil dorea să lucreze pe el. I-a comunicat că va găsi numărul de telefon al proprietarului, ca el să discute la direct cu el. Din câte își amintește, Diaconu Vitalie a luat automobilul în arendă, însă bani de la Diaconu Vitalie nu a primit niciodată. Ulterior a auzit că Tăburceanu Igor a vândut automobilul lui Diaconu Vitalie. Alte careva date nu cunoaște.

9. La faza de urmărire penală, potrivit procesului verbal de audiere a martorului din 06 noiembrie 2017 (f.d. 21 Vol. II), martorul **Borș Alexandru Alexandru**, a declarat că este cunoscut cu Diaconu Vitalie, sunt consăteni. Din câte își amintește în anul 2014, într-adevăr a fost împreună cu Diaconu Vitalie în regiunea podului de la Circ, unde Vitalie a ieșit din automobil, în mână în acel moment avea un pachet de mărimea banilor el s-a apropiat de alt automobil și a transmis pachetul menționat, cui anume nu cunoaște. Din cuvintele lui Vitalie, în acel pachet erau bani, ce sumă nu ține minte. La fel menționează că Lupașco Ion la moment se află în Irlanda, când revine nu cunoaște. Alte circumstanțe nu cunoaște.

Potrivit prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) CPP, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazurile: 2) când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuit, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 și 110.

Instanța de judecată reține că în situația în care se decide posibilitatea de a pune la baza unei sentințe declarațiile date la etapa urmăririi penale de către un martor care nu a putut fi audiat în ședință de judecată, se iau în calcul faptul dacă: 1) a existat un motiv întemeiat pentru neprezentarea martorului la proces, 2) declarația martorului respectiv a fost proba unică sau decisivă și 3) au existat suficienți factori de contrabalansare, care au permis o evaluare echitabilă și corectă a fiabilității probelor în cauză (a se vedea în acest sens Al Khawaja și Tahery vs Regatul Unit (cererile nr. 26766/05 et 22228/06) decizia Marii Camere din 15 decembrie 2011, pct. 119-151).

Instanța de judecată reține că în prezenta speță acuzatorul de stat a prezentat explicații susținute de probe care demonstrează motivul din care martorii enunțați nu au putut fi prezenți în ședință. În acest sens, se reține că potrivit certificatului eliberat de *****, *****, Borș Alexandru Alexandru, care se află la evidența Primăriei *****, nu se află și nu locuiește pe teritoriul ***** de mai mulți ani (f.d. 21 Vol. III). Potrivit Raportului ofițerului superior de sector al SP nr. 4 a IP Ungheni, Mititelu Iurie din 14.03.2022 (f.d. 22 Vol. III), cu referire la ordonanța de aducere silită din 01.02.2022, se menționează că Borș Alexandru de la începutul anului 2021 este plecat în Federația Rusă, unde și locuiește, date de contact nu a fost posibil de stabilit. Totodată, se reține că potrivit Raportului ofițerului superior al SIJ al IP Centru, Balan Adrian, cu referire la ordonanța procurorului privind aducerea silită în privința cet. Roman Andrei Ion, domiciliat în *****, str. ***** 12 (f.d. 31 Vol. III), în urma măsurilor întreprinse nu a fost posibil de stabilit locul aflării cet. Roman Andrei și nu a fost posibil de executat ordonanța privind aducerea silită.

În acest fel, instanța reține că citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorilor depuse în cursul urmăririi penale care au lipsit în ședința de judecată, a fost posibilă în condițiile în care absența acestora a fost justificată prin imposibilitatea asigurării prezenței martorilor în instanță.

În condițiile în care s-a menționat că informațiile reflectate de declarațiile martorului Roman Andrei Ion și declarațiile martorului Borș Alexandru Alexandru nu pot fi apreciate nici

ca probă unică și nici ca probă determinantă în cauza dată, pornind de la rigorile dezvoltate de CtEDO în cauza Al Khawaja și Tahery vs Regatul Unit (cererile nr. 26766/05 et 22228/06) decizia Marii Camere din 15 decembrie 2011, pct. 119-151, instanța de judecată a apreciat că informațiile relevate de probele enunțate, pot fi puse la baza prezentei sentințe.

Instanța de judecată reține că, în esență, informațiile relevate de declarațiile martorului Roman Andrei Ion coroborează cu declarațiile inculpatului, dar și cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor în ceea ce privește faptul existenței raporturilor între Taburceanu Inga și Diaconu Vitalie privind folosința și ulterior transmiterea mijlocului de transport. Totodată, aceeași probă demonstrează că intenția de dobândire a mijlocului de transport a provenit de la inculpatul Diaconu Vitalie.

10. Conținutul procesului-verbal de ridicare din 04.07.2014 (f.d. 18 Vol. I), prin care de la partea vătămată Taburceanu Inga a fost ridicată copia unei recipise scrise din numele lui Diaconu Vitalie.

11. Conținutul procesului-verbal de examinare din 18.07.2014 (f.d. 24 Vol. I), prin care a fost examinată recipisa ridicată la 04.07.2014, potrivit căreia: Diaconu Vitalie a procurat autoturismul marca Mercedes Benz 412 KA de la Taburceanu Inga nr. înmatriculare *****. Și-a luat responsabilitatea să achite în rate până la 01.06.2014 suma de 11 mii euro, a achitat 4000 euro. Prin ordonanța din 18.07.2014, recipisa din numele lui Diaconu Vitalie a fost recunoscută în calitate de document și este anexată la materialele cauzei penale nominalizate (f.d. 25 Vol. I).

Informațiile relevate de probele nr. 10 și 11 denotă că Diaconu Vitalie a achitat părții vătămate Taburceanu Inga suma de 4000 euro pentru dobândirea mijlocului de transport de marca Mercedes cu n/î ***** și s-a obligat să achite în rate până în 2014 (iunie 2014) suma de 11000 euro, iar în confirmarea acestora a fost întocmită o recipisă.

Instanța de judecată reține că informațiile respective coroborează cu informațiile relevate de declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, dar și celelalte probe din dosar.

12. Conținutul procesului-verbal de ridicare din 16.10.2014 (f.d. 86 Vol. I), prin care de la Cernei Gheorghe a fost ridicat automobilul de model Mercedes 404, de culoare albă, n/î ***** și certificatul de înmatriculare.

13. Conținutul procesului verbal de examinare din 16.10.2014 și planșa fotografică (f.d. 87 Vol. I), prin care a fost examinat automobilul de model Mercedes, n/î *****, de culoare albă. Prin ordonanța din 16.10.2014 (f.d. 92 Vol. I), automobilul de model Mercedes 904 KA, cu n/î *****, ridicat de la cet. Cernei Gheorghe la 16.10.2014, a fost recunoscut drept corp delict.

Informațiile relevate de probele nr. 12 și 13 denotă că la 16.10.2014 de la Cernei Gheorghe a fost ridicat automobilul de model Mercedes 404, de culoare albă, n/î ***** și certificatul de înmatriculare respectiv.

14. Conținutul procesului verbal de ridicare din 07.11.2014 (f.d. 110 Vol. I), prin care de la Taburceanu Inga a fost ridicată copia recipise din 28.10.2014, din numele lui Diaconu Vitalie.

15. Procesul verbal de examinare din 07.11.2014 (f.d. 112 Vol. I), prin care a fost examinat conținutul recipisei din 28.10.2014 iar în rezultatul examinării s-a stabilit că, Diaconu Vitalie s-a obligat să achite restul sumei de bani, în mărime de 3000 de euro, până la 31.10.2010 (cifră indescifrabilă). Prin ordonanța din 07.11.2014 (f.d. 113 Vol. I), copia recipisei nominalizate a fost recunoscută în calitate de document și este anexată la materialele cauzei penale.

Informațiile relevate de probele nr. 14 și 15 denotă că la 07.11.2014, de către Diaconu Vitalie a fost întocmită o recipisă, potrivit căreia Diaconu Vitalie s-a obligat să achite restul sumei de bani.

Instanța de judecată reține că informațiile respective coroborează cu informațiile relevate de declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, dar și celelalte probe din dosar.

16. **Procesul verbal de ridicare din 20 decembrie 2016** (f.d. 214 Vol. I), prin care de la învinuitul Diaconu Vitalie a fost ridicat copia contractului de gaj unit-17.13G1 din 07.03.2013; graficul de rambursare pentru contractul de împrumut unit 17.13 din 11.03.2013 și copia graficului de rambursare pentru contractul de împrumut unes 58.13. Prin ordonanța din 20 decembrie 2016 au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și sunt anexate la materialele cauzei penale (f.d 215 Vol. I).

Informațiile relevate de proba nr. 16 denotă că mijlocul de transport de marca/model Mercedes Sprinter cu n/î *****, al cărui proprietar era Diaconu Vitalie, a constituit obiectul gajului conform Contractului de gaj UNIT-17.13G1, care a fost semnat de Diaconu Vitalie, în calitate de debitor gajist și „Microinvest” SRL, în calitate de creditor gajist. Instanța de judecată reține că informațiile respective coroborează cu informațiile relevate de declarațiile inculpatului.

Informațiile relevate de proba respectivă demonstrează că la 11.03.2013 Diaconu Vitalie a avut posibilitatea de a achita suma promisă către partea vătămată, însă acesta nu a făcut-o. Această conduită în tandem cu comportamentul acestuia reflectat de celelalte probe din dosar demonstrează că ultimul din start nu intenționa să-și execute promisiunea de achitare a sumei restante, precum și că promisiunile de achitare pe care le făcea părții vătămate constituiau de fapt modalitate de inducere în eroare a acesteia.

17. **Corpuri delict:** automobilul de model Mercedes Sprinter de culoare albă, n/î *****, care a fost transmis, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 16.10.2014 (f.d. 92 Vol. I); în baza cererii inculpatului Diaconu Vitalie din 17.10.2014 (f.d. 102 Vol. I), ordonanța privind transmiterea corpului delict din 28.10.2014 (f.d. 103 Vol I) și recipisei (f.d. 104 Vol. I), la 28.10.2014 mijlocul de transport a fost transmis spre păstrare inculpatului Diaconu Vitalie.

18. **Documente:** Copia recipisei prin care Diaconu Vitalie se obliga să achite părții vătămate suma de 11 000 euro; Copia recipisei din 28.10.2014, eliberată de către Diaconu Vitalie; Copia contractului de gaj unit-17.13G1 din 07.03.2013; Copia graficului de rambursare pentru contractul de împrumut unit 17.13 din 11.03.2013; copia graficului de rambursare pentru contractul de împrumut unes 58.13.

Instanța de judecată reține că la solicitarea părții apărării, la materialele cauzei penale au fost anexate Contractul de împrumut cu destinație specială cu dobândă UNIT-17.13 din 01 martie 2023, încheiat între Diaconu Vitalie și „Microinvest” SRL, având ca obiect acordarea împrumutului în sumă de 145 000 lei și gajarea mijlocului de transport de marca/model Mercedes Sprinter cu n/î *****; copia sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 iulie 2018, potrivit căreia Tăburceanu Igor Vladimir, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. 5, art. 326 alin. (2) lit. d) CP și Taburceanu Ghenadie Vladimir, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. d) CP, au fost achitați, deoarece nu s-a constatat existența faptului infracțiunii, cu referire la corpurile delict s-a hotărât ca 10 bancnote cu nominalul de 100 euro să se păstreze la materialele cauzei; copia procesului-verbal de primire a plângerii lui Diaconu Vitalie Constantin din 28 octombrie 2014; copia ordonanței din 28 octombrie 2014, potrivit căreia s-a dispus efectuarea urmăririi penale de către un grup de procurori; recipisa din 28.10.2014, semnată de Taburceanu Inga, prin care confirmă primirea de la Diaconu Vitalie a sumei în mărime de 2000 euro pentru automobilul de marca/model Mercedes Sprinter cu n/î *****; copia dispozitivului Deciziei Curții Supreme de Justiție prin care s-a decis respingerea ca inadmisibil a recursului suplimentar din 19 noiembrie 2019 declarat de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților și, respectiv, admiterea recursului ordinar

din 23 mai 2019 declarat de către avocatul Istrati Adrian în numele inculpaților, casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, în cauza penală în privința lui Tăburceanu Igor Vladimir și Taburceanu Ghenadie Vladimir, pe motiv că apelul a fost greșit admis, cu menținerea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 iulie 2018, potrivit căreia Tăburceanu Igor Vladimir, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. 5, art. 326 alin. (2) lit. d) CP și Taburceanu Ghenadie Vladimir, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. d) CP, au fost achitați, deoarece nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Cu referire la informațiile relevate de probele prezentate de partea apărării, instanța de judecată reține că acestea nu sunt în măsură să răstoarne concluziile făcute de instanță în baza probelor cercetate la examinarea acestei cauze penale. instanța de judecată nu a putut reține versiunea faptelor propuse de partea apărării și nici solicitarea acesteia referitoare la achitarea inculpatului.

Ascultând participanții la proces, audiind inculpatul, partea vătămată, martorii cercetând materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că, probele enunțate sunt pertinente, concludente și utile iar în ansamblul lor demonstrează baza faptică și anume că **Diaconu Vitalie Constantin**, născut la *****, la 15.03.2013, având scopul dobândirii ilicite a mijlocului de transport de model „Mercedes Benz 412”, cu n/î *****, prin inducere în eroare a victimei precum că va achita ulterior în termen de 4 zile restul prețului mijlocului de transport, în condițiile în care din start nu avea nici posibilitatea nici intenția de a-și executa obligația de plată asumată, s-a întâlnit cu partea vătămată Taburceanu Inga în *****, str. Socoleni 1/1, unde neavând intenția achitării integrale a sumei convenite cu titlu de preț al mijlocului de transport și anume a sumei de 11000 euro, a acționat în sensul adormirii vigilenței acesteia precum și redării unui caracter aparent legal acțiunilor sale și insuflării la victimă a sentimentului de siguranță, i-a transmis primei suma de 4000 euro și a primit automobilul de model „Mercedes Benz 412”, cu n/î *****. În același timp asigurând-o pe Taburceanu Inga, că îi va achita restanța de 7000 euro în termen de 4 zile după care a convins-o că va realiza aceeași obligație până la data de 01.06.2014. În acest sens, pentru a convinge victima despre caracterul real al informației eronate prezentate de el, a indicat asupra necesității gajării unui bun pentru obținerea unui credit. Ulterior, inculpatul a dispus de mijlocul de transport în scopuri personale, iar restul sumei nu a mai achitat-o. Prin aceste acțiuni, inculpatul a cauzat părții vătămate o daună considerabilă, în mărime de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei. Ulterior, în urma eforturilor depuse de partea vătămată și rudele acesteia, exprimate prin aplicarea măsurilor de asigurare pe mijlocul de transport și prin adresarea cu plîngere la poliție, inculpatul a recuperat o parte din prejudiciul cauzat și anume 3000 euro.

Se reține că potrivit rechizitoriului fapta comisă de Diaconu Vitalie Constantin la 15.03.2013, a fost calificată potrivit prevederilor art. 190 alin. (4) CP (f.d. 46 Vol. II).

Instanța de judecată reține că art. 190 alin. (4) CP în redacția Legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, incrimina: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții mari se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Prin ordonanța Procurorului în Procuratura *****, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Rusu Olesea, din 17 ianuarie 2023, s-a dispus punerea sub învinuire a lui

Diaconu Vitalie Constantin, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu semnele de calificare „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

În acest sens, instanța de judecată reține că prin modificarea învinuirii nu s-a agravat situația inculpatului și nu s-a lezat dreptul lui la apărare, condiții stabilite de prevederile art. 325 alin. (2) CPP, potrivit cărora modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. (...)

Se reține că art. 190 alin. (2) lit. c) CP în redacția legii penale în vigoare la momentul emiterii prezentei sentințe, incriminează escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Instanța de judecată reține că potrivit art. 8 din CP al RM caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) CP legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Instanța de judecată reține că, în esență, prin modificările operate la art. 190 CP prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022, nu s-a exclus fapta incriminată în substanța sa, ci s-a formulat diferit, fiind expusă acțiunea principală prin înlocuirea noțiunea de „dobândire ilicită” cu noțiunea de „sustragere” și, respectiv, acțiunile adiacente prin înlocuirea noțiunii de „înșelăciune” cu noțiunea de „inducere sau menținere în eroare”.

Instanța de judecată, constată că atât legea penală în vigoare la momentul consumării faptei (2013), cât și legea penală de la momentul pronunțării sentinței incriminează escrocheria.

Instanța observă că potrivit doctrinei și jurisprudenței constante a instanțelor naționale, mereu a fost pus un semn de egalitate între noțiunea de dobândire ilicită și sustragere.

Prin urmare, în speță decade problema unei eventuale dezincriminări a faptei penale comise de inculpat la 15.03.2013.

În altă ordine de idei, se constată că sancțiunea stabilită de art. 190 alin. (2) CP, în redacția Legii penale la momentul săvârșirii faptei prevedea amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani. Totodată, sancțiunea stabilită de art. 190 alin. (2) CP în redacția Legii la momentul pronunțării sentinței prevede amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani).

Instanța de judecată reține că art. 190 alin. (2) lit. c) CP în redacția legii în vigoare la momentul săvârșirii faptei incrimina escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 126 alin (2) CP, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența

persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor 18 din CC (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii), se consideră de mici proporții valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite care, la momentul săvârșirii contravenției, nu depășește 25 de unități convenționale. Potrivit art. 34 alin. (1) CC, amenda este o sancțiune pecuniară, care se aplică în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională este egală cu 20 de lei.

Prin urmare, în anul 2013 în cazul sustragerii, proporțiile mici ar fi sumele mai mici de 500 lei. În această ordine de idei, instanța de judecată constată că la caz, daună materială în mărime de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei, prin dobândirea ilicită a mijlocului de transport este de 222 ori mai mare decât cuantumul proporțiilor mici stabilit de lege.

În circumstanțele descrise, având în vedere faptul că partea vătămată Taburceanu Inga a comunicat expres că suma de prejudiciului reprezintă o sumă semnificativă pentru ea (a se vedea proba nr. 1), instanța de judecată apreciază că în speță, corect a fost apreciat că suma de 111379 lei reprezintă proporții considerabile și implicit, corect a fost reținut semnul calificativ agravant stabilit de lit. c) alin. (2) art. 190 CP.

Având în vedere constatările de la alineatele anterioare, ținând cont de modificarea învinuirii în sensul atenuării, instanța de judecată, pentru a putea reține existența infracțiunii respective urmează să se verifice dacă în faptele acuzatului sunt întrunite semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) CP, și anume obiect, latura obiectivă (constituită din a) fapta prejudiciabilă constituită din două acțiuni: principală – dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane adică sustragerea lor și adiacentă – abuzul de încredere și înșelăciunea b) urmările prejudiciabile și c) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmări), subiect, latura subiectivă.

Contrapunând faptele reținute în prezenta sentință, la semnele componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) CP, instanța de judecată a constatat că în acțiunile lui Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, sunt întrunite toate semnele și elementele calificative obligatorii a infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) CP.

Cu referire la cele specificate la alineatul precedent, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

Obiectul juridic special principal al infracțiunii constatate îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Instanța de judecată reține că prin faptele inculpatului s-a adus atingere relațiilor sociale menționate ori se constată că victima a fost deposedată ilicit de mijlocul de transport de marca/model „Mercedes Benz 412”, cu n/î *****, iar prin aceasta i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în limita sumei neachitate în cuantum de 7000 euro.

Obiectul juridic special principal al infracțiunii constatate îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. Aceste relații sociale la fel au fost afectate în condițiile în care inculpatul a realizat acțiunea adiacentă exprimată prin inducerea victimei în eroare.

Latura obiectivă a infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) CP este constituită din fapta prejudiciabilă care este compusă din acțiunea principală realizată de inculpat, exprimată

prin: dobândirea ilicită/sustragerea de la partea vătămată Taburceanu Inga a mijlocului de transport de marca/model „Mercedes Benz 412”, cu n/î ***** fapt care a determinat prejudicierea acesteia în limita sumei de neachitate în cuantum de 7000 euro.

Instanța de judecată reține că probele cercetate (a se vedea analiza probelor 1-4, 10-11, 14-15) demonstrează cu prisosință că sustragerea bunului mobil de inculpat de la partea vătămată a fost una ilicită și realizată în scop cupiditar. Se mai reține că materialele cauzei, demonstrează că creșterea patrimoniului inculpatului în limita sumei de 7000 euro, din contul patrimoniului părții vătămate, a fost una gratuită. Din acest motiv, instanța de judecată a apreciat că în speță sunt întrunite toate caracteristicile sustragerii. Ori, aceasta a fost determinată de dorința inculpatului de a-și mări propriul patrimoniu, în mod gratuit, din contul patrimoniului victimei (în limita diferenței de valoare a microbuzului obținut și a sumei achitate (4000 euro) în scop de inducere în eroare aferent falsei intenții de achitare ulterioară.

Se reține că acțiunea de sustragere exprimată prin trecerea ilicită a mijlocului de transport de marca/model „Mercedes Benz 412”, cu n/î ***** din patrimoniul victimei în patrimoniul inculpatului a fost posibilă doar datorită faptului că inculpatul, la momentul primirii mijlocului de transport, a indus în eroare partea vătămată prin promisiunile formulate cu referire la achitarea integrală a prețului pentru mijlocul de transport la o dată ulterioară, promisiuni care erau false.

Instanța de judecată la analiza probelor nr. 1-4 a indicat în detaliu motivele din care a apreciat ca fiind constatat faptul dobândirii ilicite/sustragerii mijlocului de transport de marca/model „Mercedes Benz 412”, cu n/î ***** de la victimă precum și motivele din care a apreciat că în speță inculpatul a indus în eroare victima prin comunicare către aceasta a unor informații neadevărate. Se reține că prin acțiunile enunțate părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în cuantum de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei. Ulterior, acest prejudiciu a fost diminuat până la suma de 4000 euro.

Se mai reține că în speță faptele demonstrate de probele din dosar demonstrează existența unei legături cauzale directe dintre faptele comise de inculpat și prejudiciul material cauzat părții vătămate.

Latura subiectivă a infracțiunii constatate este caracterizată prin intenția directă a inculpatului. Acesta înțelegea caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, precum și iminența survenirii rezultatului prejudiciabil în cazul realizării lor. Totodată, probele din materialele cauzei denotă că inculpatul din start a realizat acțiuni orientate spre obținerea încrederii victimei și inducerii ei în eroare aferent capacității și intenției lui reale de a achita restul valorii automobilului într-un anumit termen. Anume grație acestei conduite a fost posibilă trecerea mijlocului de transport de marca/model „Mercedes Benz 412”, cu n/î ***** din posesia părții vătămate în posesia inculpatului, doar contra sumei de 4000 euro și prejudicierii implicite a victimei cu suma de 7000 euro. Astfel, la momentul primirii mijlocului de transport de marca/model „Mercedes Benz 412”, cu n/î ***** acesta fiind conștient de ilicitatea acțiunilor sale, fiind conștient că de fapt nu are capacitatea de a achita suma restantă de 7000 euro, a indus-o în eroare pe partea vătămată și a asigurat-o pe Taburceanu Inga, că îi va achita restanța de 7000 euro până la data de 01.06.2014.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, care la momentul comiterii faptelor prejudiciabile avea vârsta prevăzută de legea penală. Astfel, se constată că autorul infracțiunii întrunește condițiile obligatorii ale subiectul infracțiunii incriminate (a se vedea art. 21 alin. (1) și 22 CP RM).

Din acest motiv, instanța apreciază că faptele inculpatului Diaconu Vitalie Constantin, corespund tuturor indicilor calificativi ai componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (2)

lit. c) CP al RM, adică dobândirea ilicită (sustragerea) bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune considerabile.

Judecând pe marginea chestiunii stabilite de art. 385 alin. (1) pct. 4 și 5 CPP, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

În conformitate cu prevederile art. 50 din CP, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art. 51 alin. (1) și (2) din CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 53 lit. g) CP, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Potrivit art. 16 alin. (3) CP, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) CP, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

În conformitate cu prevederile art. 275 pct. 4) din CPP, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Potrivit prevederilor art. 332 alin. (1) CPP, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)–9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Instanța de judecată reține că materialele cauzei relevă că fapta constatată prin prezenta sentință a fost comisă de inculpatul Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, la 15.03.2013.

Instanța de judecată reține că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) CP, având în vedere că sancțiunea în redacția Legii la momentul pronunțării sentinței este mai blândă (închisoare de la 1 la 5 ani), prin prisma art. 10 CP și potrivit art. 16 alin. (3) CP, reprezintă o infracțiune mai puțin gravă. Astfel, instanța constată că termenul prescripției de tragere la răspundere penală a lui Diaconu Vitalie Constantin, născut la ***** este de 5 ani.

Luând în considerare momentul comiterii faptelor descrise în prezenta sentință (15.03.2013), cu referire la prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) coroborat cu art. 60 alin. (2) CP al RM, deoarece termenul de prescripție de tragere a inculpatului la răspundere penală (5 ani) pentru faptele descrise în prezenta sentință, a expirat (fiind dedusă și perioada stării de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020 declarate prin hotărârea nr. 55 din 17.03.2020 - în total 60 de zile), ținând cont de prevederile art. 53 pct. g) din CP al RM, instanța de judecată consideră necesar de a libera pe Diaconu Vitalie Constantin, născut la ***** de răspundere penală pentru comiterea la 15.03.2013 a faptelor care conțin toate elementele și semnele calificative ale componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) CP, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și de a înceta procesul penal inițiat pentru învinuirea acestuia de comiterea infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) C, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Instanța reține că potrivit art. 397 alin. 1), 3) și 5) CPP dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 1) hotărârea cu privire la acțiunea civilă, 3) hotărârea cu privire la corpurile delictive; 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Potrivit materialelor cauzei penale la 04.07.2014, Taburceanu Inga a înaintat organului de urmărire penală o cerere (f.d. 12 Vol. I), prin care a solicitat să fie recunoscută în calitate de parte civilă, susținând că i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 111 379 lei. La aceeași dată, Taburceanu Inga a formulat o cerere privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, conform art. 219-222 CPP, prin care solicită încasarea prejudiciului material în mărime de 111 379 din contul lui Diaconu Vitalie (f.d. 13 Vol. I). Prin ordonanța din 04.07.2014 (f.d. 14 Vol. I), s-a dispus recunoașterea cet. Taburceanu Inga în calitate de parte civilă în cadrul procesului penal.

În ședința de judecată din 13 ianuarie 2021, Taburceanu Inga și Taburceanu Ghenadie a înaintat o acțiune civilă (f.d. 170 Vol. II), prin care solicită încasarea din contul inculpatului Diaconu Vitalie în beneficiul părții vătămate Taburceanu Inga și părții civile Taburceanu Ghenadie a prejudiciului material cauzat în mărime de 4000 euro și încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Se reține că potrivit prevederilor art. 225 alin. (2) și (3) CPP la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Potrivit prevederilor art. 220 alin. (1) CPP acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. (2) Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Potrivit art. 1398 alin. (1) Cod civil (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În cadrul examinării cauzei a fost constatat că Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, la 15.03.2013 a dobândit ilicit de la Taburceanu Inga, mijlocul de transport de model „Mercedes Benz 412”, cu n/î *****, prin care fapt a cauzat părții vătămate o daună considerabilă, în mărime de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei. Ulterior, în urma eforturilor depuse de partea vătămată și rudele acesteia, exprimate prin aplicarea măsurilor de asigurare pe mijlocul de transport și prin adresarea cu plângere la poliție, inculpatul a recuperat o parte din prejudiciul cauzat și anume 3000 euro.

Instanța de judecată, pornind de la constatările efectuate în prezenta sentință, consideră că pretenția formulată de partea civilă privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune este întemeiată în limita în care aceasta se referă la încasarea sumei de 4000 euro (7000-3000) din contul lui Diaconu Vitalie în beneficiul lui Taburceanu Inga.

Cu referire la pretenția părții civile Taburceanu Inga cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 1422 CC (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent

bănesc. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 1423 CC, (1) Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Instanța de judecată reține că în ședință de judecată s-a demonstrat faptul că Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, la 15.03.2013 a dobândit ilicit (prin sustragere) de la Taburceanu Inga, mijlocul de transport de model „Mercedes Benz 412”, cu n/î *****, prin care fapt a cauzat părții vătămate o daună considerabilă, în mărime de 7000 euro, care conform cursului valutar a BNM constituia 111379 lei.

Instanța de judecată apreciază că, în condițiile în care inculpatul a comis fapta infracțională intenționat prin inducere în eroare, este indubitabil că toate aceste situații au fost în măsură să cauzeze părții vătămate puternice suferințe psihice cum ar fi frustrare în raport cu pierderea unor importante sume bănești obținute într-o perioadă de timp îndelungată.

Instanța de judecată ținând cont de conduita manifestată de Diaconu Vitalie în timpul comiterii faptei, precum și după aceasta, timpul îndelungat care s-a scurs pînă la emiterea prezentei sentințe (inclusiv datorită eschivării acestuia de la obligația de a se prezenta în ședință de judecată), a apreciat că un astfel de comportament au fost în măsură să cauzeze părții vătămate frustrări și suferințe psihice semnificative.

În acest sens, instanța de judecată a apreciat că suma de 40 000 lei este necesară și suficientă pentru compensarea oricăror suferințe de ordin moral cauzate de inculpat prin infracțiune părții vătămate.

Din aceste considerente instanța de judecată a considerat necesar să admită în parte acțiunea civilă și a încasat din contul lui Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul părții civile Taburceanu Inga, născută la *****, IDNP ***** suma de 4000 euro (patru mii) euro, în valută națională conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și suma de 40 000 (patruzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, cu respingerea în rest a acțiunii civile ca nefondate.

Instanța de judecată, cu referire la art. 157 alin. (2) și art. 162 alin. (1) pct. 5) CPP, a considerat necesar de a dispune păstrarea la materialele cauzei a mijloacelor materiale de probă.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul de transport de marca/model Mercedes 904 KA, n/î *****, număr caroserie *****, de lăsat în posesia proprietarului.

Se reține că cheltuieli de judecare a cauzei nu au fost stabilite.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art.341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, IDNP *****, se liberează de răspundere penală, pentru comiterea la 15.03.2013 a faptelor care conţin toate elementele şi semnele calificative ale componenţei de infracţiune stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie de tragere la răspundere penală.

Procesul penal iniţiat pentru învinuirea lui Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, IDNP ***** de comitere a infracţiunii stabilite de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal se încetează în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Acţiunea civilă formulată de Taburceanu Inga se admite în parte. Se încasează din contul lui Diaconu Vitalie Constantin, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul părţii civile Taburceanu Inga, născută la *****, IDNP ***** suma de 4 000 (patru mii) euro, în valută naţională conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracţiune, şi suma de 40 000 (patruzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune.

În rest acţiunea civilă se respinge ca nefondată.

Potrivit art. 157 alin. (2) şi art. 162 alin. (1) pct. 5) CPP RM, după rămânerea definitivă a prezentei sentinţe, mijloacele materiale de probă de păstrat la materialele cauzei.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) CPP RM, după rămânerea definitivă a prezentei sentinţe, mijlocul de transport de marca/model Mercedes 904 KA, n/î *****, număr caroserie *****, de lăsat în posesia proprietarului.

Sentinţa cu drept de atac în ordine de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.
Sentinţa pronunţată integral la data de 13 octombrie 2023.

Preşedintele şedinţei
Judecător

Negru Alexandru